

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/71/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124342166
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124342166.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52, Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01, Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23, Bratislava - Staré mesto, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 384,97 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 20. novembra 2024 č. k. 10C/93/2024-175, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a IV. **p o t v r d z u j e .**

II.

Vo výroku II. **z o s t á v a** rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý.**

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 329,97 Eur spolu s 9,5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 6.12.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 5/7-ín celkovo vzniknutých trov konania žalobcu (výrok III.) s tým, že o výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok IV.).

2.

Súd prvej inštancie nároky žalobcu posudzoval podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“). Vychádzal z toho, že medzi stranami sporu neboli sporné otázky priebehu a príčin dopravnej nehody zo dňa 20.9.2023, ani zodpovednosť poistenca žalovanej za škodu spôsobenú A. B. na motorovom vozidle Opel Zafira, rok výroby 2012, ev. č. C.. Jedinou spornou otázkou bola otázka dĺžky potrebného nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré si prenajal poškodený u žalobcu po dobu opravy tohto motorového vozidla. Pri riešení tejto otázky, ktorú sa žalovaná strana snažila, pokiaľ ide o svoju argumentáciu, riešiť pomocou predloženého odborného vyjadrenia znalkyne D. E. F. č. 18/2024 (ďalej aj len „odborné vyjadrenie“), vychádzal z dokumentov, ktoré pripojil ešte do spisu žalobca, a to

zákazkového listu a faktúry, ktorú vystavila firma Vemax s.r.o., t.j. servis, v ktorom bolo opravované auto poškodeného, ale aj zo záznamu o priebehu opravy vozidla, ktorý tvoril prílohu pôvodne podanej žaloby v upomínacom konaní.

Zo zákazkového listu, ktorý vystavil servis Vemax s.r.o. dňa 30.10.2023, bolo zistené, že vozidlo bolo na opravu pristavené 30.10.2023 a to na opravu zadného nárazníka, ktorý vyžadoval lakovanie. Podľa faktúry vystavenej servisom Vemax s.r.o. č. 22370279 oprava bola ukončená 9.11.2023, keď bola vystavená faktúra na celkovú sumu 344,46 Eur. Je zrejmé potom aj z korešpondencie, ktorú pripojila ako elektronickú korešpondenciou medzi servisom a ňou žalovaná, že žalovaná ešte dňa 9.11.2023 poslala poisťovni plnenie servisu a samotnému poškodenému B. listom z 9.11.2023 oznámila, že 9.11.2023 ukončila šetrenie poisťovej udalosti, na základe ktorého mu v prílohe predkladá výpočet výšky poisťového plnenia.

Pokiaľ ide o dĺžku opravy vychádzal aj zo záznamu o priebehu opravy vozidla (č.l. 11), ktorý vystavil servis a z ktorého vyplýva, že servis prijal vozidlo 30.10.2023, dňa 31.10.2023 bol nárazník zaslaný do lakovne, z dôvodu sviatku (1.11.2023) začala lakovňa pracovať až 2.11.2023, avšak 6.11.2023 bolo zistené odlepovanie farby od podkladu, teda následne musel byť nárazník znova obrúsený a opätovne lakovaný. Dňa 8.11.2023 nárazník skompletizovali a 9.11.2023 servis vystavil faktúru. Podľa odborného vyjadrenia predloženého žalovanou s prihliadnutím k celkovému procesu opravy vozidla Opel v autoopravovni je možné považovať z technického hľadiska za primeranú dĺžku opravy vozidla Opel v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti dňa 20.9.2023 v úrovni cca 5 pracovných dní. Zistil však, že znalkyňa pri vyhotovovaní tohto úkonu nevychádzala zo záznamov servisu o priebehu opravy, ktorý pripojil žalobca k žalobe. Odborné vyjadrenie bolo totiž spracované k 6.6.2024, teda ešte skôr, ako žalobca podal žalobu na upomínací súd.

Medzi stranami sporu nebola sporná ani tá skutočnosť, že poškodený si dňa 30.10.2023 prenajal zmluvou o prenájme vozidla č. 657/604 u žalobcu náhradné vozidlo Nissan Qashqai na dobu počas opravy, pričom toto náhradné vozidlo vrátil 10.11.2023, keď si podľa záznamu na nájomnej zmluve poškodený prevzal svoje opravené vozidlo zo servisu. Následne žalobca vyúčtoval poškodenému nájomné faktúrou č. 230673, vyhotovenou 9.11.2023 na prenájom náhradného vozidla za 12 dní od 30.10.2023 do 10.11.2023. Suma prenájmu predstavovala 659,95 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka poškodený konštatujúc peňažnú pohľadávku voči žalovanej vo výške nákladov na prenájom náhradného vozidla v sume 659,95 Eur postúpil túto pohľadávku za odplatu vo výške 659,95 Eur na žalobcu, pričom v tejto zmluve sa konštatovala pohľadávka žalobcu titulom nájomného za náhradné motorové vozidlo v sume 659,95 Eur a postupca (poškodený) a žalobca ako postupník si svoje vzájomné pohľadávky zmluvou z 10.11.2023 započítali (postupca pohľadávku na odplatu vo výške 659,95 Eur a postupník pohľadávku na zaplatenie nájomného na náhradné motorové vozidlo v sume 659,95 Eur). Skutočnosť postúpenia oznámil poškodený poisťovni listom z 10.11.2023 a poisťovňa informovala listom z 20.11.2023 už žalobcu ako postupníka, že 20.11.2023 ukončila šetrenie poisťovej udalosti, na základe ktorej poskytuje poisťové plnenie - prepláca náklady za prenájom náhradného motorového vozidla za 5 dní, čo považuje za primeranú dobu na zapožičanie náhradného vozidla. Bolo teda zrejmé, že poisťovňa nenamietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatňovanie pohľadávky vzniknutej titulom nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla, avšak spochybňovala dĺžku potrebného prenájmu a to na základe spochybnenia dĺžky doby potrebnej na vykonanie opravy motorového vozidla poškodeného.

Pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal zo zistenej dôkaznej situácie a dospel k presvedčeniu, že poškodený dôvodne mal svoje poškodené motorové vozidlo v autoservise od 30.10.2023 do 9.11.2023, keď oprava jeho poškodeného motorového vozidla bola ukončená. Bez ohľadu na to, ako sa vyjadril k dĺžke opravy znalec žalovanej, dospel k záveru aj v súvislosti so zistením komplikácií, ktoré sa vyskytli počas opravy a vyplývali zo záznamu o postupe opravy, ktorý vypracoval servis, že nejde o neprimerane dlhú opravu v období, do ktorého spadali tri dni pracovného pokoja (1.11.2023 a víkend 4.11. až 5.11.2023). Navyiac sa pri lakovaní vyskytli komplikácie, ktoré si vyžadovali znova vykonanie niektorých prác pri oprave poškodeného nárazníka. Podľa presvedčenia súdu poškodený nemal šancu dĺžku opravy ovplyvniť. Z dotazníka, ktorý vyplnil, vyplynulo, že auto pristavil po vzájomnej dohode so servisom, teda snažil sa zabrániť prietahom a zbytočnému ponechaniu motorového vozidla v servise. Čo ale žalujúca strana nepreukázala, bola skutočnosť, prečo, ak poisťovňa poškodeného aj servis už 9.11.2023 informovala o poskytnutí poisťového plnenia, teda preplatení faktúry servisu v plnom rozsahu, poškodený prevzal svoje opravené motorové vozidlo zo servisu až deň neskôr, teda 10.11.2023 a v tento deň aj vrátil prenajaté náhradné motorové vozidlo žalobcovi.

Mal za to, že poškodený mal objektívnu možnosť užívať svoje opravené motorové vozidlo už od 9.11.2023, servisom mal byť o tom informovaný, keďže aj samotná poisťovňa komunikovala so servisom už 9.11.2023 o tom, že jeho faktúru uhradí a toho istého dňa 9.11.2023 o poskytnutí poistného plnenia informovala aj samotného poškodeného. Keďže žalujúca strana, na ktorú bola postúpená pohľadávka poškodeného vo vzťahu k poisťovni, nepreukázala dôvodnosť používania náhradného motorového vozidla do 10.11.2023 v príčinnej súvislosti s prevzatím opraveného motorového vozidla poškodeného rovnako v deň 10.11.2023, teda až jeden deň po zavŕšení opravy zo servisu, považoval prenájom náhradného motorového vozidla za deň 10.11.2023 za nedôvodný. Nájomné za tento deň ako náklad, ktorý vznikol poškodenému, nebol preukázaný ako náklad v príčinnej súvislosti s poškodením motorového vozidla poistencom žalovanej.

Preto považoval za náklady, ktoré poškodenému vznikli v príčinnej súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla na prenájom náhradného vozidla, za dôvodné len za dobu do 9.11.2023 a nedôvodný považoval náklad, ktorý mu vznikol za jeden deň prenájomu, teda náklad vo výške 54,995 Eur. Na základe uvedeného ustálil, že poškodenému vznikla pohľadávka len v rozsahu 604,95 Eur a len v takejto výške mohol svoj dôvodný nárok na náhradu škody zákonne postúpiť na žalobcu. Ak potom poisťovňa žalobcovi plnila sumu 274,98 Eur, dlhuje mu ešte rozdiel v sume 329,97 Eur a k takejto sume súd žalovanú zaviazal.

Náhradu trov poskytnutú prevažne úspešnému žalobcovi pomerne krátil v závislosti od úspechu a neúspechu v konaní (žalobca bol neúspešný približne 1/7-iny nároku a úspešný v rozsahu 6/7 – čistý úspech predstavuje 5/7.)

3.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do výrokov I. a III., v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% alternatívne, aby rozhodnutie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podanie odvolania odôvodnila dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

Namietala, že súd prvej inštancie dospel vo výroku I. rozsudku k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď pri posudzovaní primeranej dĺžky opravy úplne opomenul predložené Odborné vyjadrenie č. 18/2024 a rozhodol len na podklade vyjadrenia autoservisu vykonávajúceho opravu. Konajúci súd rozhodol v prospech žalobcu aj napriek skutočnosti, že autoservis vo svojom vyjadrení k dĺžke trvania opravy jasne uviedol, že oprava vozidla sa predĺžila s ohľadom na nesprávne nanesenie farby zamestnancami autoservisu a potrebu opätovného lakovania poškodených častí vozidla. Súd prvej inštancie úplne opomenul ňou predložené Odborné vyjadrenie č. 18/2024 bez toho, aby uviedol konkrétne okolnosti, ktoré ho viedli k takémuto postupu, a následnému rozhodnutiu uvedenému vo výrokovej časti rozsudku, čo zakladá jeho nepreskúmateľnosť.

Aj napriek skutočnosti, že náhrada škody sa má posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti, súd prvej inštancie úplne opomenul toto hľadisko a nesprávne právne posúdil okolnosti prípadu, a to bez prihliadnutia na právne predpisy a ustálenú rozhodovaciu prax súdov.

Súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s jej argumentáciou, v ktorej poukázala na skutočnosť, že poškodený splnomocnil autoservis na všetky úkony vo vzťahu k oprave vozidla. Konajúci súd poukázal len na to, že poškodený nemal šancu dĺžku trvania opravy ovplyvniť. Súd sa však nevysporiadal so situáciou, že splnomocnením autoservisu na riešenie škody, poveril poškodený taký subjekt, ktorý vedel priamo ovplyvniť dĺžku trvania opravy poškodeného vozidla. Je nesporné, že právne posúdenie súdu nie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, keď nezohľadňuje prechod práv a povinností na splnomocnený subjekt.

Podľa nej neobstojí záver, že poškodenému prináleží náhrada prenájomu za nájom náhradného vozidla za akokoľvek dlhú opravu vozidla, ktoré malo zanedbateľné poškodenia, keďže nájom náhradného vozidla musí byť vynaložený účelne a v nevyhnutnej miere.

V ďalšom uviedol, že Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 7Cdo/173/2020 zo dňa 31.1.2022 odmietol dovolanie žalobcu, a to z dôvodu, že sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Prešove prezentovanom v rozsudku sp. zn. 4Co/102/2018 zo dňa 11.4.2019, podľa ktorého „(Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, kedy) súd prvej inštancie poukázal na zákonné

predpoklady pre uplatnenie zodpovednosti za škodu s tým, že uviedol, že užívanie náhradného vozidla musí byť objektívnou nevyhnutnosťou, pri rozsahu náhrady škody je základným kritériom aj určenie rozsahu náhrady t.j. účelnosť a nevyhnutnosť vynaložených nákladov pri ktorom sa posudzuje napríklad porovnateľnosť prenajatého náhradného vozidla s poškodeným vozidlom, cena a doba trvania prenájmu.... V zmysle judikátu č. 7/1992 je z hľadiska náhrady škody potrebné zvažovať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti daného prípadu skutočne nevyhnutným dôsledkom danej poistnej udalosti"

Mala za to, že nie je na mieste priznávať poškodeným subjektom nájom náhradného vozidla v akejkoľvek dĺžke, keďže spoločnosti zaoberajúce sa prenájomom náhradných vozidiel zjavne parazitujú na systéme povinného zmluvného poistenia. Neprimerane dlhým nájomom náhradného vozidla sa navyšujú náklady do takej výšky, ktorá mnohokrát prevyšuje náklady za samotnú opravu poškodeného vozidla, ktoré má mnohokrát len nepatrné poškodenia. Obchodná spoločnosť Setcar sk, a.s., ktorá je zároveň žalobcom v tomto súdnom spore, láka svojich potenciálnych klientov na to, že náhradné vozidlo im poskytnú bez akejkoľvek finančnej účasti klienta po dopravnej nehode. Už pri získavaní klienta sa teda spoločnosť SetCar sk, a.s. uchyluje ku klamlivým obchodným praktikám a zavádza poškodené subjekty poistných udalostí.

Na túto skutočnosť poukázal aj Okresný súd Martin, ktorý v rozsudku sp. zn.: 10C/91/2024 zo dňa 6.11.2024, ktorým zamietol žalobu rovnakého žalobcu SetCar sk, a.s..

4.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej stotožniac sa s napadnutým rozhodnutím, poukázal na to, že súd pri svojom rozhodovaní žalovanou predložené odborné vyjadrenie neopomenul (bod 31. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Správnosť konštatovania súdu prvej inštancie obsiahnutého v bode 31. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva aj zo samotného odborného vyjadrenia, v ktorom nie je ani len zmienka o zázname servisu z priebehu opravy. V prípade, kedy je v konaní predložený konkrétny dôkaz ohľadom priebehu opravy a jej dĺžky, a to záznam servisu o priebehu opravy, súd tento uprednostní pred všeobecným a hypotetickým odborným vyjadrením predloženým zo strany žalovanej, v ktorom sa znalec priebehom konkrétnej opravy vôbec nezaoberal, a v ktorom znalec vôbec neposudzoval „primeranosť“ dĺžky opravy s ohľadom na konkrétne skutočnosti, ktoré nastali pri vykonávaní opravy.

Napadnuté rozhodnutie dáva adresátom v uspokojivej kvalite odpoveď na otázku, prečo bolo rozhodnuté tak ako bolo rozhodnuté, keďže z neho jednoznačne vyplýva myšlienkový postup súdu pri rozhodovaní a to konkrétne z bodu 33. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Súd prvej inštancie riadne a presvedčivo zdôvodnil, prečo na odborné vyjadrenie predložené žalovanou neprihliadal. Rovnako tak ako súd riadne zdôvodnil prečo dospel k záveru, že nájom náhradného vozidla od 30.10.2023 do 09.11.2023 bol dôvodný, nutný a účelný, zdôvodnil aj prečo nájom za deň 10.11.2023 za dôvodný, nutný a účelný nepovažoval.

Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/77/2019 zo dňa 24.10.2019, nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v spojení so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovanej, bola žalobcom preukázaná. Poškodený, t.j. právny predchodca žalobcu z titulu poistnej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla patria do oprávneného nároku poškodeného. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného motorového vozidla.

Poškodený účelne využíval náhradné motorové vozidlo počas obdobia, kedy sa jeho vozidlo nachádzalo v servise za účelom opravy v dôsledku škodovej udalosti, ktorú nezavinil on, ale klient žalovanej. S poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/81/2021 zo dňa 30.11.2021 a Krajského súdu v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 7Co/105/2024, ako i rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/121/2017 zo dňa 24.01.2018 uviedol, že poškodený nedokáže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku opravy motorového vozidla

Poškodený sa ako vlastník vozidla obrátil na autorizovaný servis vlastnej značky vozidla, čo samo o sebe predpokladá záruku rýchleho a kvalitného vyhotovenia opravy odborným personálom za zachovania technologických postupov danej značky vozidla. Ak by daný servis nebol schopný dodržiavať prísne pravidlá stanovené dílerom predmetných vozidiel na území SR, nemohol by dostať označenie autorizovaný servis. Z uvedeného teda vyplýva, že ak sa poškodený dohaduje o možnom termíne

začiatku opravy s autorizovaným servisom, je zrejmé, že na danom mieste a v danom čase bude oprava vykonaná čo možno najrýchlejšie, ale najmä kvalitne.

K argumentácii žalovanej, podľa ktorej poškodený splnomocnil autoservis na všetky úkony vo vzťahu k oprave vozidla uviedol, že splnomocnenie, ktoré do konania preložila žalovaná podaním zo dňa 18.10.2024 nie je vypísané, teda na ňom absentujú všetky podstatné údaje. Tvrdenie žalovanej, že by poškodený splnomocnil autoservis na vykonávanie všetkých úkonov vo vzťahu k oprave vozidla a likvidácii poistnej udalosti, nie je pravdivé, nakoľko v uvedenom splnomocnení je uvedené, že je udelené len na komunikáciu s poisťovňou. Pokiaľ žalovaná argumentovala tým, že „to, že autoservis, ako zástupca poškodeného, mal vedomosť o ukončení opravy ako o významnom momente pre likvidáciu poistnej udalosti a neinformoval o tom poškodeného, nemôže byť na škodu žalovanej“, takto uvedená argumentácia smerovala výlučne k preukázaniu neúčelnosti užívania náhradného vozidla aj v deň 10.11.2023, pričom v tejto časti súd žalobu zamietol a žalovaná bola v tejto časti úspešná. Žalovaná vo svojej predchádzajúcej argumentácii vôbec neuvádzala tvrdenia, ktoré teraz uvádza v odvolaní a síce, že splnomocnením autoservisu na riešenie škody, poveril poškodený taký subjekt, ktorý vedel priamo ovplyvniť dĺžku trvania opravy poškodeného vozidla. Pokiaľ žalovaná namieta, že súd poukázal len na to, že poškodený nemal šancu dĺžku trvania opravy ovplyvniť, žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal a ani netvrdil opak, teda, že by poškodený mal nejakú možnosť ovplyvniť dĺžku opravy.

Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nikde neuviedol záver, že by poškodenému prináležala náhrada prenájmu za nájom náhradného vozidla za akúkoľvek dlhú opravu vozidla, riadne však zdôvodnil z akých dôvodov považoval dĺžku nájmu za primeranú.

K poukazu žalovanej na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/173/2020 dal do pozornosti, že dôvodom odmietnutia dovolanie bola jeho neprípustnosť, pričom dovolací súd nikde v rozhodnutí neuvádza, že by sa stotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu.

Argumentáciu žalovanej ohľadom prenájmu vozidla bez finančnej účasti je nutné považovať za účelovú obranu s cieľom vyhnúť sa povinnosti uhradiť poistné plnenie. Poškodený po dopravnej nehode má nárok na nájom náhradného vozidla a rovnako tak má nárok na to, aby poisťovňa vinníka tieto náklady preplatila, nakoľko poškodený sa do uvedenej situácie dostal nie z vlastnej viny, ale z viny klienta poisťovne.

5.

Žalovaná v replike zotrvávajúc na odvolacích dôvodoch uviedla, že súd prvej inštancie zároveň porušil jej právo na spravodlivý proces, keď sa nijakým spôsobom nevysporiadal s jej argumentáciou a predloženými dôkazmi vo vzťahu k posúdeniu primeranosti dĺžky opravy, pojazdnosti vozidla a plnomocenstvom autoservisu na konanie v mene poškodeného. V nadväznosti na uvedené poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 11Co/38/2024 zo dňa 20.11.2024 akcentujúcom nutnosť (ne)sPOCHYBNÍŤ časové údaje uvedené v odbornom vyjadrení. Už v podaní zo dňa 06.02.2024, spolu s ktorým predložila uvedené odborné vyjadrenie, namietla, že vozidlo bolo pojazdné, s čím sa však súd nijakým spôsobom nevysporiadal. Namietala, že súd prvej inštancie nevyhodnotil všetky dôkazy vo vzájomných súvislostiach, dôsledne sa nevysporiadal s jej relevantnou argumentáciou, a to najmä otázkou nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla tak z hľadiska toho, že poškodené vozidlo malo byť pojazdné, ako aj z hľadiska toho, že išlo o firemné vozidlo a náhradné vozidlo bolo prenajaté aj počas sviatkov.

Vo vzťahu k námietke žalobcu, že plnomocenstvo zo dňa 16.10.2023 nie je vyplnené, uviedla, že do konania bolo z jej strany predložené riadne vyplnené plnomocenstvo. Je možné, že v dôsledku tvorby kópií súdom sa viditeľnosť zhoršila na vyhotovení doručenom žalobcovi. Čitateľnosť dôkazu alebo jeho nevyplnenie, nebolo v konaní pred súdom prvej inštancie zo strany žalobcu nijako spochybnené, ide teda o novoty v odvolacom konaní. Plnomocenstvo má vplyv na celkový vzťah medzi autoservisom a klientom, ktorý má následne dosah na jej vzťah so žalobcom.

6.

Žalobca v duplike opakujúc svoju predchádzajúcu argumentáciu obsiahnutú vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/34/2024 zo dňa 15.10.2024, podľa ktorého „Odborné vyjadrenie č. 43/2023 znalca Automotive Solution4u, s.r.o., Bratislava, ktoré vypracoval na objednávku žalovanej znalec vo veci posúdenia časového rozsahu opravy predmetného motorového vozidla podľa názoru odvolacieho súdu nemôže zásadným spôsobom zvrátiť zistený skutkový stav, a to trvanie opravy predmetného vozidla v servise Lion Car, s.r.o. za stavu, že v konaní nebolo preukázané konanie, ktoré by malo za následok predĺžovanie opravy predmetného motorového vozidla, čo v konaní preukázané nebolo, pričom je potrebné uviesť, že odborné vyjadrenie je s prihliadnutím na konkrétne skutkové zistenia v zásade do značnej miery hypotetické.“

Nestotožnil sa ani s tvrdením žalovanej, že by sa súd nemal vysporiadať s predloženými dôkazmi vo vzťahu k posúdeniu primeranosti dĺžky opravy, keďže súd prvej inštancie tak učinil v bodoch 33. a 34. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Preto mu nie je zrejmé, čím mal súd vo vzťahu k žalovanej porušiť právo na spravodlivý súdny proces, ak sa „nevysporiadal“ s argumentáciou týkajúcou sa plnomocenstva autoservisu, keď uvedeným plnomocenstvom sa žalovanej snažil preukázať neúčelnosť nájmu za deň 10.11.2023, v čom dal súd žalovanej napokon za pravdu a stotožnil sa s jeho argumentáciou.

7.

Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

9.

V súdnej veci bola podstata odvolacej argumentácie žalovanej strany založená na tvrdení, že súd prvej inštancie neprihliadol na ňou predložené Odborné vyjadrenie č. 18/2024, čím mal súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam o okolnostiach vzniku nároku na náhradu škody vo forme náhrady nájmu za náhradné vozidlo poškodenému subjektu.

10.

K takto formulovanému odvolaciemu argumentu odvolací súd uvádza, že je v rozpore s faktickým stavom, keďže ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku (bod 31.), na čo poukázala i žalujúca strana, súd prvej inštancie sa predmetným odborným vyjadrením zaoberal a vysvetlil, prečo pri svojom rozhodovaní nevychádzal zo záverov odborného vyjadrenia predloženého žalovanou. Obdobný záver platí aj vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke, podľa ktorej sa súd prvej inštancie nevysporiadal kvalifikovane s námietkami vo vzťahu k zastúpeniu poškodeného.

11.

V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že nevidí dôvod pre zmenu (svojho) ustáleného právneho záveru, ktorý korešponduje určujúcim úvahám Ústavného súdu SR vysloveným v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 dňa 16. februára 2023, v zmysle ktorých „Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo“, resp. že „účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.“

12.

Vo vzťahu k nosnej odvolacej námietke akcentujúcej vlastné odborné vyjadrenie žalovanej ohľadne dĺžky opravy vozidla (hoci ide o predpoklad dĺžky opravy „z technického hľadiska“, s následným odhadom v podobe všeobecného stanovenia časovej rezervy úvahou) upriamuje odvolací súd pozornosť žalovanej na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 dňa 06.08.2025. V rámci neho Ústavný súd SR vytkol príslušnému súdu nerešpektovanie/odklon od jeho skorších záverov (t.j. predovšetkým od vyššie označeného nálezu III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023), keď všeobecný súd (v obdobnej veci) za podstatnú dobu považoval nevyhnutnú dobu opravy na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu (t. j. taktiež v zmysle žalovanou predloženého odborného vyjadrenia, ako je tomu i v súdnej veci).

13.

Ústavný súd SR vo vyššie označenom náleze okrem iného uviedol:

„34. Nosnou (ťažiskovou) otázkou v tu prejednávannej veci súvisiacou s predmetom súdnej ochrany je otázka uplatnenia nároku z hľadiska podmienok podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) upravujúceho priamy nárok poškodeného (náhrada škody) v spojení s § 442 Občianskeho zákonníka (náhrada škody) tak, ako je špecifikovaný v bode 28 tohto nálezu (náhrada za nájom náhradného motorového vozidla).

35. Ústavný súd už v skutkovo a právne obdobných prípadoch, na ktoré v bodoch 11 a 23 tohto nálezu poukazuje aj samotná sťažovateľka, konštatoval, koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

36. Vo veci sp. zn. III. ÚS 602/2022 sa ústavný súd vyjadril stotožňujúco s názorom vo veci konajúceho odvolacieho súdu, podľa ktorého účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.

37. Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024).

38. Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).

39. Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku už vymedzené závery nerešpektoval a pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla považoval za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla (rozhodujúce skutočnosti), a to na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu, ktoré boli v súlade so žalovanou predloženým odborným vyjadrením. Odôvodnenie krajského súdu je tak v protirečení s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného motorového vozidla (bod 35 tohto nálezu), ako aj účelnosťou nákladov za nájom náhradného vozidla (bod 36 tohto nálezu) a v neposlednom rade aj primeranosťou nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla (bod 37 tohto nálezu)....“

14.

Odvolací súd uzatvára, že stanovenie nevyhnutnej doby opravy poškodeného motorového vozidla nie je kritériom pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla, ktorý záver jednoznačne rezultuje z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025. Z uvedeného dôvodu odborným vyjadreniam týkajúcim sa (následného) posúdenia časového rozsahu opravy poškodeného motorového vozidla predkladaným žalovanou vo viacerých obdobných prípadoch, nemožno vo vzťahu k posúdeniu primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla priznať žiadnu relevanciu.

15.

Odvolačný súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých konajúci súd založil svoje rozhodnutie. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

16.

V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj ústavného súdu platí, že sa síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, teda aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998); a na tieto argumenty žalovaná dostala dostatočnú odpoveď zo strany napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Navyše odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní teda nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (napr. uznesenia sp.zn. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 342/2010).

17.

Odvolačný súd akcentuje, že len sama polemika s rozhodnutím súdu prvej inštancie alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Porušením práva na spravodlivý proces nie je iné hodnotenie vykonaných dôkazov súdom, než aké sú predstavy strany, resp. strán sporu.

18.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok III.), ktorý plne zodpovedá vzájomnému procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným. Vo výroku II. odvolaním nenapadnutom zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

19.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (t.j. v rozsahu 100 %) proti žalovanej, ktorá vo veci podaného odvolania úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Krajský súd v Žiline dňa 27. augusta 2025

Mgr. Mária Kašíková
predsedníčka senátu

Rozhodnutie nemohla podpísať pre neprítomnosť, z dôvodu čerpania dovolenky (§ 394 ods. 2 CSP)

Mgr. František Dulačka

člen senátu

JUDr. Zuzana Krivdová

členka senátu

(sudkyňa spravodajkyňa)